

A. F. J.

13

DISSERTATIO GRADUALIS,
APHORISMOS X.
PROPOSITURA,

QUAM

Conjensu Ampliss. Facult. Philos. in Reg. Acad. Aboensi,
PRÆSIDE,

VIRO MAXIME REVERENDO atque AMPLISSIMO

D_N. PETRO KALM,

Oecon. PROF. Reg. & Ord. Reg. Acad. Scient. Holm.
nec non Societ. Lit. Ups. MEMBRO,

Publico examini submittit

GUSTAVUS AVELLAN,

V. D. M.

In Audit. Maj. d. XXVIII. Junii Anni MDCCCLXVI.

H. P. M. C.

A B O Æ,

Impressit JOH. CHRISTOPH. FRENCKELL.

APHORISMUS I.

Non desunt, qui amorem DEI purum in eo consistere existimant, ut quis ob infinitas ejus perfectiones solas Iustum amet, quum autem haec notio naturam amoris, quippe qui semper bonum aliquid relativum respicit, quasi evertat, non possumus non eam rejicere.

APHOR. II.

Quamvis plurimi sint, qui polygamiam simultaneam defendunt; tam valida tamen argumenta horum sententiæ obposita in S:a S:a nobis fese commendant, ut eam licitam esse, vel fuisse, nunquam nobis persuadere possimus.

APHOR. III.

Quamvis ad quæstionem an mundus creari potuit ab æterno, in utramque partem a Theologis patiter ac Philosophis responderi soleat, quin tamen

sana ratio doceat id quod ab æterno est esse æternum, neque creari posse; sententiam negativam nostram facere non dubitamus.

APHOR. IV.

Ex definitione legis liquet, ad eam essentialiter pertinere, ut non modo determinet quid sit agendum quidque omittendum; sed etiam præmia & pœnas connexas habeat, leges igitur permissivæ, quas vocant, non sunt leges, quoniam definitio legis in eas non quadrat.

APHOR. V.

Impium esset S:ram S:ram erroris aut mendacii idcirco arguere, quod de rebus physicis loquantur vi
ri οἰονεύστι non secundum rei veritatem sed vulgi o-
pinionem, si enim ad scopum S:tus S:ti adtendere ve-
limus, eum esse patebit, ut quæ ad æternam beat-
itudinem sunt necessaria doceantur, multitudinem vero
in præjudiciis suis ad salutem non noxiis relinquere,
ei non repugnat.

APHOR. VI.

Quamvis Davides distulerit pœnam Joabi, quatenus status reipublicæ id svaserit, & ipsius opera Reipublicæ tum fuerit necessaria; Quum tamen spe im-
munitatis sæpius fuerat abusus, non modo cæde Ab-
neri & Amasæ, sed etiam morte Absalonis, contra
expressum præceptum Davidis, & ipse rex in regno
nondum confirmatus, pœna capitis Joabum plectere
non potuit, jure dat filio suo mandatum de eo non
parcendo.

APHOR.

APHOR. VII.

Uti summa est stultitia differre electionem certi
vitæ generis, ad multos annos; ita nec minor impru-
dentia tam se in hoc negotio gerere præcipitanter, ut
divinæ vocationi non habeatur ratio, & male elegisse,
progresu temporis, aliquem pœniteat.

APHOR. VIII.

Uti certissimum, beatissimum Sveciæ regem Gu-
stavum I:um patriam nostram e tyrannide Papæ
liberasse, nosque luce Christiana per divinam gra-
tiam beasse, ita nec dubitandum, summam ejus pru-
dentiam in tolerandis ceremoniis Papisticis supersti-
tione involutis, plurimum ad id contulisse, ut felix e-
ventus operum ejus sequeretur.

APHOR. IX.

Quid autem mirum paulatim tempore reformatio-
nis exuendam fuisse superstitionem, ex animis inficetæ
plebis, quum adhuc hodie in tanta luce Christianismi
multum superstitionis in rebus physicis supersit, quæ-
que tam altas radices apud multos egerit, ut ad expe-
rientiam provocantes ad exempla adtant dum casu
res eventui respondet, quæ in opinione ab avia hausta
eos confirmant, exemplaque contraria licet millies
plura flocci faciant.

APHOR. X.

Plurima omnino sunt argumenta, quæ artem
scriptoriam usque adeo comprobant esse antiquam;
ut tempora Mosis eam longe anteverttere jure
existimari queat.

